

vi sammenfaldt, som vi synes måtte se. Der er noget i det her
sprog, der "har karakter" af, som om det ikke er en
til at se på, som om vi har og det er godt at have på, og
såd. Måske har man ligeså været ved at sætte sig
der og ved at blive glade og tilfredse og så.

BASISGRUPPE OG KVINDEPOLITIK HÆNGER SAMMEN

Rødstrømpebevægelsen består af en lang række sideordnede basisgrupper, der har lige meget ret til handling og indflydelse. Vi kalder det en flad struktur (se herom senere).

Lige fra de første dage og år i den nye kvindebevægelse organiserede vi os i grupper, og siden har vi udviklet brugen af disse kvindegrupper - basisgrupper.

Det har ikke altid været en selvfølge for os, og mange gange har vi skullet forklare for os selv og andre, hvorfor det er vigtigt at bevare gruppestrukturen og udvikle den!

I dag ved vi, at basisgruppen er uløseligt forbundet med vores kvindepolitik som helhed. Forenklet kan vi sige, at grupperne har tre fordele:

- 1) de er den ideelle støtte-enhed - hvordan har vi det?
- 2) de er den ideelle analyse-enhed - hvorfor har vi det sådan?
- 3) de er den ideelle handlings-enhed - hvad gør vi ved det?

Med det første mener vi, at sådanne grupper (på 4-8 kvinder) er det bedste og trykkeligste sted at få drøftet og sammenlignet vores daglige situation med andre kvinder. Dette er en nødvendig støtte for os, for at vi overhovedet får kræfter og mulighed for at handle politisk. Vi lærer at vi ikke er alene med vores problemer. Vi oplever hvor indholdsrigt livet kan være, også når vi står i problemer til halsen.

Med det andet, mener vi, at vi ikke kan tilvejebringe en pålidelig analyse af vores kvindeliv og kvindearbejde uden en gruppe til at gennemdrøfte og sammenligne med. Bare det at få lov til, i fred og ro, at berette om de sidste ti dages hændelser, og pludselig få øje på det politiske indhold i disse hændelser, er en arbejdsmetode, som ikke bruges i andre politiske sammenhænge.

Med det tredje mener vi, at vi kun kan få mod og kræfter til at handle, hvis vi er mange nok til at dele opgaverne, og få nok til at kunne overskue de opgaver vi deler ud. Samtidig med støtten til den enkelte og hinanden, og analysen af vores hverdag, kommer modet og viljen til selv at handle.

STYRKEN I BASISGRUPPESTRUKTUREN

Også i Rødstrømpebevægelsen har der naturligvis været megen diskussion og skænderi om basisgruppernes værdi. Det regner vi for et sundhedstegn: bevægelsens indre modsætninger er bevægelsens indre liv. Der har f.eks. været tendenser til at betragte basisgruppen, som en slags "kravlegård" til det "rigtige" politiske liv. Når vi først havde fået lidt støtte i en gruppe, så behøvede vi den ikke mere, og så kunne vi få mod nok til at melde os ind i de "rigtige" politiske partier.

Der er naturligvis ikke noget galt ved at melde sig ind i politiske partier, hvis vi synes vi kan gøre gavn der, men det er vigtigt at forstå, at bevægelsen skal eksistere ved siden af de mere stramme partiorganisationer. Hvis vi går ind i partierne og slipper vores basis, vores grundlag i kvindegrupperne, skal vi snart få at mærke, hvor svært det er at få vor kvindepolitik igennem. I næsten alt andet politisk arbejde finder man sammen om såkaldte samfundsspørgsmål: arbejdsplads, uddannelse, faglige problemer osv.. Når man diskuterer dem, kan man selvfølgelig godt nævne et enkelt eksempel fra sine egne "private" erfaringer, men den måde man diskuterer på, og baggrunden man gør dette på, er næsten altid upersonlig.

I Rødstrømpebevægelsen har vi fundet ud af, at det, der altid kaldes "privat snak": børn, hjem, forhold til andre mennesker hjemme og på arbejdspladsen, at det er et politisk vigtigt område for kvinder. At basisgrupperne ikke skulle være rigtig politik, men en privat støttegruppe og ikke andet, grunder i en gammel opfattelse om samfundet og det politiske som opdelt i to halvdele, hvoraf det ene ikke har noget med rigtig politik at gøre, men tilhører det "private" liv. Denne opfattelse forkaster vi.

En basisgruppe kan dannes alle steder - på din arbejdsplade, i dit nabolag, i Kvindehusene, eller blandt dine venner.

Hvordan har vi det? Hvorfor har vi det sådan? Og hvad gør vi ved det? - Det er noget af det, vi kan finde ud af i en basisgruppe.

SAMFUNDS LIV	økonomi, aktivitet, arbejdsmarked	børn passivitet, husarbejde---	PRIVAT LIV
RIGTIG POLITIK	NATO-----	omsorg-----	IKKE RIGTIG POLITIK
	EF-----	opdragelse---	
HALVDELEN AF VERDENS ARBEJDESTIMER	teknologi osv.osv.osv. osv.osv.osv. osv.osv.osv. osv.osv.osv osv.osv.os	fødsel----- barselsorlov osv.osv.osv. osv.osv.osv osv.osv.osv osv.osv.os	HALVDELEN AF VERDENS ARBEJDESTIMER
MÆND OG KVINDER	osv.osv.o osv.osv.	osv.osv.o osv.osv.	KVINDER

DENNE MODEL FORKASTER VI !!!!

I gammeldags forstand kan vi sige, at den første halvdel hører til det "egentlige politiske liv" (det aktive samfundsliv), mens resten - kvindernes halvdel - hører til det private liv "det passive samfundsliv". Og det endskønt kvinderne forlængst er kommet ud på arbejdsmarkedet for at blive der, og skønt det i dag er almindeligt antaget at 75% af alle ar-

bejdstimer i verden er kvindearbejdstimer. Til sammenligning skønnes det, at 10% af verdens lønninger er kvindelønninger og at kvinder ejer ca. 1% af de økonomiske værdier (tallene stammer fra det internationale LO-ILO).

Det er altså vigtigt i vores kvindekamp, at vi lærer at vurdere det samfundsmæssige arbejde på en helt ny måde, så "aktivt" og "passivt" samfundsliv blandes og får mulighed for at påvirke hinanden gensidigt.

Vi kan f.eks. nævne diskussionen for og imod atomkraft, hvori mange kvinder argumenterer imod atomkraft, fordi de er angste for de uoverskuelige konsekvenser og det kontrolsamfund, som atomkraft vil føre med sig. Men disse "passive" argumenter afvises i den offentlige "aktive" debat, idet de eneste argumenter, der gælder på nuværende tidspunkt er de teknologiske og økonomiske argumenter. Det er netop i den slags diskussioner, at kvindeargumenter er blevet afviste som værende følelsesmæssige og upolitiske. Men kvinder kan og skal vise, at de værdier, vi bruger i det "private liv", også gælder i samfundslivet; og samtidig skal vi støtte hinanden i at lære noget om de områder, som kvinder traditionelt ikke har del-

taget i. Det er det vi skal bruge basisgruppen som udgangspunkt for.

Det er rigtigt, at basisgruppen ikke automatisk sikrer, at vi får formuleret sammenhængen mellem det såkaldte private og det politiske, men der er ikke noget, der sker automatisk i menneskenes historie. Det er rigtigt, at basisgruppen kan blive et sted for hygge, selvbekræftelse og navlebeskuelse (kun støttegruppe), eller et sted, hvor vi siger: nu har vi fået nok af det private snakkeri, nu må der laves "politik" (kun handlegruppe). Begge dele er lige forkerte fra vores kvindepolitiske synspunkt.

Og hvis vi vil undgå at falde i en af disse to grøfter, er det vigtigt at holde fast i basisgruppen som både støtte, analyse- og handle-enhed. Hver gang vi påtager os noget konkret arbejde i bevægelsen (kontorvagter, Festival, en demonstration) eller på arbejdspladsen osv. må vi huske den daglige støtte og kritik/selvkritik.

Det er altid inspirerende og motiverende for fortsat arbejde, at høre nyt om, hvad der sker omkring os, f.eks.: "Har du hørt, at der kom fire kvinder ind i kommunalbestyrelsen? --- der er forresten arbejdsnedlæggelse på strømpefabrikken, hvor der arbejder 50 kvinder. --- Har I læst det sidste nummer af Kvinder? --- Tænk min mor tog til Femø i sidste uge"

Der er ikke nogen færdig løsning på "hvad vi skal gøre" når det "private" skal tages op. Men vi har prøvet os frem, og fundet ud af nogle metoder, der skaber mulighed for at udvikle og systematisere de erfaringer vi har været igennem.

INDLEDNING: I BASISGRUPPERNE

Indled:

Vi har valgt ikke at gøre noget ud af det, som vi har prøvet med i basisgruppen, og vi vil i stedet gøre det selv. Vi vil ikke gøre det selv, men vi vil gøre det sammen. Vi vil gøre det sammen, men vi vil gøre det selv. Vi vil gøre det sammen, men vi vil gøre det selv. Vi vil gøre det sammen, men vi vil gøre det selv.

Forfatteren vil ikke i grund og grund, at alle får deres egne erfaringer og erfaringer, og alle får deres egne erfaringer og erfaringer og erfaringer, der er (ikke) ligetil og direkte, der er